

GEORGE CALBOREANU

Artist al poporului, erou al muncii socialiste

Prilej sărbătoresc

E pentru mine de mai multe ori un sărbătoresc prilej de a răspunde solicitării revistei „Teatrul“, tocmai în toamna aceasta, întrebărilor privind părerile mele despre stagiunea care se deschide, despre locul meu ca cetățean și artist în acest moment al carierei mele.

Prilejul e sărbătoresc, întâi pentru că am bucuria să fiu prezent și activ, cu fapta mea artistică și cu simțămintele mele de cetățean, într-o stagiune jubiliară.

Vreau să răspund, din adâncul cel mai fierbinte al inimii mele, chemării conducătorului nostru iubit, tovarășul Nicolae Ceaușescu, adresat nouă artiștilor, de a sluji cu armele și uneltele noastre creatoare omul și conștiințele eroice ale poporului nostru. Și socotesc drept răspuns acestei chemări, rolul meu în marele poem *Apus de soare* al lui Delavrancea, rol în care întruchipez cu puțințele mele mijloace creatoare una dintre cele mai impresionante figuri ale istoriei noastre, și simbol în actualitate al nobleței patriotice și omeniei.

Prilej sărbătoresc apoi, pentru că pot, în culmea carierei mele, să trăiesc clima emoționantă a inaugurării celei mai frumoase scene dăruită primului nostru lăcaș de cultură teatrală — scena noii săli a Teatrului Național din București. Pentru mine, acest sentiment de copleșire și de emoție este cu atât mai viu și mai puternic, cu cât amintirile mi se întorc spre anii de început, trăiți pe vechea scenă a lui Ghica, Millo, Caragiale, Davila, Nottara, ca și spre tragica ei jertfă căzută războiului.

Renașterea primei noastre scene, în condițiile renașterii întregului nostru popor, o pot resimți, de aceea, cu un spor deosebit de înfrigurare, bucurie și mulțumire. Cui să aduc, în primul rînd, prinosul mulțumirii mele, decît Partidului? Și cum să-l aduc, decît închinînd toată experiența mea de bătrîn meșteșugar al scenei și toată devoțiunea mea, cauzei culturale artistic-educative a publicului meu iubit?

În sfîrșit, e un prilej sărbătoresc pentru mine să mă simt, ca Nestor al scenei românești, înconjurat de generația tînăra de actori și putînd, în condițiile acestea luminoase în care trăim, să-i predau, din mîinile mele încercate, ștafeta încă arzînd de focul artei și al misiunii ei.

